

Katedra kamery

Posudek diplomové práce

Autor/ka práce: Jan Chajewski

Název práce: Cesta ke slávě, kameramanská tvorba Slavomira Idziaka

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): prof. Jaroslav Brabec

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	A
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	B
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	A
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....	B
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	B
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejeté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)	B
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava	A
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	B
Celkové hodnocení diplomové práce (A-F)	B

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Politická situace v Polsku osmdesátých let minulého století dovolila umělcům, aby se tužba za svobodnější tvorbou stala alespoň zdánlivě dosažitelnou. Vznikala avantgardní divadla, nekonformní výstavy konceptuálních umělců, polská hudební scéna všech žánrů dominovala v sovětsky kontrolovaném teritoriu. Uvolnila se témata, která byla do té doby nemyslitelná pro kinematografie zemí socialistické tábora. V Polsku se objevili režiséři, jejichž tvorba atakovala syrovost aktuálního života v socialistickém Polsku a s touto naléhavou potřebou se adekvátně vypořádat vyvstala logicky i touha po naboření dosavadních konvencí tvůrců obrazu. Režiséři, jako Kieslowki, Zanussi, Wajda, ale i další, nedbají pouze na kvalitu scénáře, ale jsou i nároční ve způsobu sdělení filmu obrazem. A právě toto změkčení dogmatu socialistické direktivy umožnilo roztáhnout křídla několika kameramanům, z nichž se stali následně hvězdy světové kinematografie a několik z nich se dokázalo prosadit v nejvyšší lize kinematografie americké. Byla to zásluha nejen vysoké erudice a talentu, ale i

systému školství, který panoval v té době v Lodži. Kameraman byl vychováván jako nejbližší spolupracovník režiséra.

Janek Chajewski se ve své závěrečné práci věnoval osobnosti Slawomira Idziaka, jehož kamera je účastná na nejlepších filmech Kieslowského, ale i Ridleyho Scotta.

Práce v převážné části čerpá z materiálů, které byly o práci kameramana již publikovány, a jejich utřídění a výběr informací srozumitelným způsobem definuje téma jednotlivých kapitol. Podstatnou částí práce je rozbor a popis několika filmů, na nichž se Idziak podílel. V charakterizujícím a reprodukcí kvalitním obrazovém doprovodu Jan Chajewski dokumentuje způsob práce Idziaka na filmových dílech. Každému jednotlivému filmu předchází i stručná reakce režiséra, která se týká spolupráce s kameramanem Idziakem, což nejednou vypovídá i o komplikacích takové spolupráce.

Práce Janka Chajewského není nijak objevná, ale srozumitelně definuje právě onu „cestu ke slávě“, kterou Slawomir Idziak prošel, aby se stal žádanou hvězdou „kamery“ v celosvětovém kontextu.

Závěr práce je doplněn o stručná CV i jiných polských kameramanů, jejichž věhlas překročil hranice Evropy.

Práci Janka Chajewského doporučuji k přijetí a navrhuji hodnotit – B

prof. Jaroslav Brabec

Datum: .....

Podpis: .....